

Ruderna

Urgamla betesmarker och svampeldorado

Ruderna är ett litet men naggande gott ställe för den som vill slå sig ner i en blommande betesmark, spana fjärilar eller leta efter färgsprakande hagmarkssvampar.

Efter en lång resa genom barrskogsmörker så öppnar sig himlen vid Ruderna. Torrbackar med enar och laviga block breder ut sig mot Billingehorisonen. Det känns som om man vore någon annanstans, kanske på Gotland. De här ängs- och hagmarkerna har aldrig blivit gödslade och därför har de behållit mycket av det gamla bondelandskapets arter. Här står svinrot, jungfrulin, blåklockor och slättergubbar i mängder. Den kalkrika marken är också hem för ett underjordiskt sällskap: hagmarkssvampar. Det hörs på namnen att detta är färgstarka personligheter: scharlakansvaxskivling, sammetsmuseron, vridfingersvamp, lakritsriska, kokosriska, doftvaxskivling, papegojvaxskivling...

Bästa matsäcksplatsen: Det finns ett picknickbord om man går rakt fram där grusvägen svänger kraftigt höger, och in genom ett elstängsel. Men annars finns det många stenar att slå sig ner på i något av de stora rösen.

Arter att hålla utkik efter: Slättergubbe, kattfot, ormröt, ängsskallra, darrgräs, fagervaxskivling, honungsvaxskivling och en massa andra rara hagmarkssvampar.

Hitte hit: Längs vägen mellan Stenum och väg 184 finns en skylt mot Granön och en liten skylt mot Ruderna (syns bara om man kommer från 184:an). När du svänger in här kan det kännas som att du kommer lite närgånget in på någons gårdsplan, men folk här är väldigt vänliga. Parkera vid den stora ladugården på vänster sida. Gå in genom grinden i hästhagen och följ grusvägen.

Honungsvaxskivling

Enbuskar är typiska för gamla hagmarker, där ett sätt att överleva betet är att vara väldigt taggig. En annan överlevnadsstrategi är att ha bladrosetten långt ner, som gullivor, så finns det mesta av näringen kvar även om blomman blir uppäten.

